

Juhász Róbert

Teljes átalakulás

Szomjas bábok szunnyadnak látszólag nyugalmi állapotban. Körülöttük alig mozdul bármi.

Csak a feltúrt fehér ingujjak alá rejtett, csontos, őszinte délutánok. Csak a tenyérbe zárt bőrkeményedések, odabent rekedt, alvadó vérhólyagok.

Csak a vörös lámpa villan, jelzi, felvétel készült az ólomajtó mögött.

Minden mázon átlátó sugarak égetik a képre az árnyékokat.

Megspórolok a felismerésnek egy töltenyt. Van az a szög, mikor úgy állok, hogy egy golyóval elintézhet kettőnket is.

A felázott földbe préselt, elvesztett lábnyomaimban összegyűlik a gyereksírás.

Oda ereszkednek le inni a lepkék.